

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň-jih rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. 3. 2010 samosoudkyní
JUDr. Bc. Alenou Rundovou Ph.D., LL.M., **t a k t o :**

Obžalovaný

L ■■■ C ■■■ ,

nar. ■■■■ v ■■■■, student Hotelové školy v ■■■■, trvale bytem ■■■■
■■■■,

j e v i n e n , ž e

dne 19.6.2009 kolem 12.15 hod. v k.ú. města Starý Plzenec jako řidič osobního automobilu, jedoucího po silnici II. tř. č. 180 ve směru od Starého Plzeňce na Letkov, při projíždění mírné levotočivé zatáčky v km 27,391 uvedené silnice nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, dopravně technickému stavu pozemní komunikace a povětrnostním podmínkám, v důsledku čehož pak dostal s vozidlem na mokré vozovce smyk a následně vjel do levé poloviny vozovky ve směru své jízdy, kde se střetl s protijedoucím osobním automobilem řízeným M ■■■■ N ■■■■; při nehodě utrpěl M ■■■■ N ■■■■ zlomeninu hrudní kosti, zlomeninu 2.-4. zápěstí kosti levé nohy, zhmoždění hrudníku a oděrky dolních končetin, přičemž pro toto zranění byl hospitalizován od 19.6.2009 do 23.6.2009 a dále ambulantně léčen a práce neschopen do 31.8.2009, zranění byli také spolujezdci L ■■■■ C ■■■■, a to F ■■■■ Š ■■■■, který utrpěl zlomeninu pánve, zlomeninu bederního obratle, zhmoždění hrudníku, plic a pravého stehna,

podvrtnutí levého kolene, oděrky levé ruky, poranění hlavy a zubů, když pro toto zranění byl hospitalizován od 19.6.2009 do 10.7.2009 a dále ambulantně léčen a práce neschopen do 3.11.2009 a T■■■■ J■■■■, který utrpěl perforaci tenkého střeva a lehký otřes mozku, přičemž pro toto zranění byl hospitalizován od 19.6.2009 do 29.6.2009 a dále ambulantně léčen a práce neschopen do 9.7.2009,

t e d y jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á č h a l

trestný čin ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 trestního zákona,

a o d s u z u j e s e

podle § 224 odst. 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) měsíců**.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 trestního zákona se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **d v a n á c t i (12) měsíců**.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu **d v a n á c t i (12) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit škodu poškozené **České průmyslové zdravotní pojišťovně**, se sídlem Praha 2, Ječná 39 ve výši 2.939,- Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Plzeň, Sady 5. května 59 ve výši 28.268,- Kč spolu s 8,50% úrokem z prodlení od 31. 8. 2009 do 31. 12. 2009 a dále v každém kalendářním pololetí ve výši repo sazby stanovené ČNB a platné pro první kalendářní den příslušného kalendářního pololetí, zvýšené o sedm procentních bodů do zaplacení.

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo zjištěno, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku. Tedy, že dne 19. 6. 2009 řídil po poledni motorové vozidlo ve směru od Starého Plzeňce na Letkov a při projíždění pravotočivé zatáčky dostal s vozidlem na mokré vozovce smyk a následně vjel do levé poloviny vozovky ve směru své jízdy, kde se střetl s protijedoucím vozidlem, které řídil M■■■■ N■■■■, který utrpěl zlomeninu hrudní kosti, zlomeninu 2.- 4. záprstní kosti levé nohy, zhmoždění hrudníku a oděrky dolních končetin, přičemž pro toto zranění byl hospitalizován od 19.6.2009 do 23.6.2009 a dále ambulantně léčen a práce neschopen do 31.8.2009, zranění byli také spolujezdci L■■■■ C■■■■, a to F■■■■ Š■■■■, který utrpěl zlomeninu pánve, zlomeninu bederního obratle, zhmoždění hrudníku, plic a pravého stehna, podvrtnutí levého kolene, oděrky levé ruky, poranění hlavy a zubů, když pro toto zranění byl hospitalizován od 19.6.2009 do 10.7.2009 a dále ambulantně léčen a práce neschopen do 3.11.2009 a T■■■■ J■■■■, který utrpěl perforaci tenkého střeva a lehký otřes mozku, přičemž pro toto zranění byl hospitalizován od 19.6.2009 do 29.6.2009 a dále ambulantně léčen a práce neschopen do 9.7.2009.

Pokud jde o samotnou trestnou činnost, obžalovaný L. C. při hlavním líčení k nehodě uvedl, že 19.6. 2009 jel s kamarády z Olympie, přes Starý Plzenec směrem na Letkov, když vyjížděli ze zatačky, u hřbitova, kde byla menší rovinka, zhruba 30 – 40 metrů, vyjela proti němu ze zatačky stříbrná Felicie, která mu jednou polovinou zasahovala do jeho poloviny vozovky. Myslel si, že jí nemine, udělal proto úhybný manévr, vjel na krajnici a když se vracel zpátky, auto se rozhoupalo, sešlápl spojku, pokusil se počáteční smyk vyrovnat, což se mu nepodařilo, vyneslo je to bokem. Mezitím projelo ještě jedno auto tmavé barvy, je možné že modré, které ještě minul a pak už viděl jen ten Favorit, kterého ho zahlédl asi 30 m před sebou, srazil se s ním čelně, pak je to ještě vyhodilo do příkopu. Společně s H. K., který byl při vědomí běželi k řidiči N., jestli je v pořádku, ale dveře od řidiče byly zablokované, pak běžel ke dveřím spolujezdce T. J., kterého vytáhl, včetně F. Š., byli dost potlučeni. Pak ještě běžel za řidičem N. podívat se, jestli je v pořádku. Bylo tam hned pár vozidel, která jela za nimi, byla tam i sanitka, K rychlosti uvedl, že jel cca. 73 km/hod. Když se srazili, nebrzdil, mohl jet tak 60 km/hod. Také uvedl, že mohl být oslněn sluncem.

Ve věci byl slyšen rovněž poškozený M. N., který uvedl, že je řidičem z povolání, pracuje jako řidič mezinárodní kamionové dopravy, řídí již 26 let, uvedl také, že jezdí bez přestupků a byl připoutaný. V uvedený den jel od obalovny Letkov ke Starému Plzenci a před ním jelo ještě osobní auto Fabia combi modré barvy, asi tak 40 m před ním. Při nájezdu do několika zataček viděl proti sobě přijíždět vozidlo zn. Peugeot, které, dle jeho názoru, vlivem vysoké rychlosti dostalo smyk. Před ním jedoucí Fabie se mu vyhnula až na pravém okraji vozovky a poté již viděl, jak se bočně řítí proti němu. Stihl prudce sešlápnout brzy a pak došlo ke střetu. Dále také uvedl, že žádné stříbrné vozidlo před sebou neviděl, rozhled před sebe měl cca. 150 m. Ke svému zranění vypověděl shodně, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Svědék F. Š. k nehodě uvedl, že vyjeli z Olympie přes Starý Plzenec na Letkov. Seděl vzadu za řidičem a psal SMS, poté uklidil mobil a už jen cítil jak klouzali po vozovce a dal si ruku před hlavu a pak narazili. Po nárazu skončili v pravém „pangejtu“, vedle seděl T. J., ten měl utažený pás, nebyl při vědomí, zacloumal s ním. Pak jim L. pomohl z auta a seděli venku v „pangejtu“, kde čekali na pomoc. Uvedl rovněž, že slunce nesvítilo, bylo pod mrakem, po dešti. Ke svému zranění vypověděl shodně, jak je popsáno ve výrokové části rozsudku.

Svědék T. J. k věci uvedl, že 19.6. jeli ze Starého Plzence ve směru na Letkov. Ve vozidle seděl vzadu za spolujezdcem. Jeli do mírného kopce, v pravotočivé zatačce se proti nim vyřítla stříbrná Felicie, zasahovala do jejich poloviny vozovky, kvůli ní dostali smyk, protože vozovka byla mokrá. L. moc nebrzdil, prosmykovali do levotočivé zatačky, kde do nich naboural pan N. V době nehody i před ní jel podle něj obžalovaný cca. 74 km/h. Ke svému zranění vypověděl shodně, tak jak je popsáno ve výrokové části rozsudku.

Svědék J. K. k věci uvedl, že seděl v průběhu jízdy vedle řidiče, po škole jeli do obchodního centra, podívat se po obchodech. Poté jeli do Letkova, dostali se do takové serpentiny, v zatačce potkali stříbrné auto Felicie, kterému L. uhýbal. Když se chtěl vrátit do vozovky, aby nezajel do „pangejtu“, dostal smyk, poté nabourali do projíždějícího Favoritu. Další auto projíždět neviděl, nevyhloučil však, že jet mohlo. Sám řidičský průkaz nemá, obžalovaný jel podle něj přiměřenou rychlostí. Jak tam byla ta serpentina, tak si myslí, že i trochu přibrzdil. K

povětrnostní situaci, uvedl, že bylo pod mrakem a předtím asi 2 – 3 hodinky pršelo, vozovka byla mokrá. Bylo polojasno, ale že by svítilo sluníčko, to ne. Potom co narazili do Favorita L [REDACTED] vypnul motor, oba vyběhli z auta a šli se podívat na řidiče Favoritu. V tu chvíli, když tam přiběhl, byl tam sám, ale pak přišli i další lidi. První člověk, který tam přijel byl nějaký zdravotník a zavolal záchrannou službu. Když přiběhl k řidiči Favoritu, tak se ho zeptal, jestli ho něco bolí, odpověděl mu, že cítí tlak na hrudníku a bolí ho noha. V tu chvíli, když tam přiběhl, byl řidič ještě připoután a snažil se odpoutat. Myslí si, že obžalovaný mohl jet tak 70 km/hod.

Ve věci byl rovněž slyšen znalec Ing. Ladislav Zwikl, který odkázal na svůj znalecký posudek a do protokolu při hlavním líčení uvedl, shodně se závěry svého znaleckého posudku, že při zpracování znaleckého posudku vycházel ze spisového materiálu. Místo střetu se nachází kolem 1, 5 m od levého okraje vozovky ve směru na Letkov, z čehož lze dovodit, že v okamžiku střetu se osobní automobil Škoda Favorit nacházel ve svém jízdním pruhu, spíše u pravého okraje tohoto jízdního pruhu, při střetu došlo k mírnému vychýlení tohoto vozidla vlevo od jeho směru jízdy a k posunutí zpět asi o 0,8 m. Dále je uvedeno, že před bržděním – na začátku reakce obžalovaného se vozidlo Peugeot pohybovalo rychlostí 80-93,4 km/h a v okamžiku střetu mělo rychlost 50 až 60 km/h. Zároveň konstatoval, že nemůže vyvrátit ani potvrdit variantu uváděnou obžalovaným, že byl náhle ohrožen protijedoucím osobním automobilem stříbrné barvy, přičemž pokud by se událost stala tak, jak jí popisuje obžalovaný, potom by mohl být donucen náhle vjet až na krajnici a při rychlosti 80 až 93, 4 km/h a průjezdu levotočivou zatáčkou mohlo dojít při náhlém vyhýbavém manévru a neočekávané překážce ke střetu s protijedoucím osobním automobilem Škoda Favorit. Nevyloučil přitom ani další variantu, kdy by při absenci protijedoucího vozidla stříbrné barvy byl obžalovaný při průjezdu levotočivou zatáčkou vyneset vně zatáčky se svým vozidlem až na krajnici a při návratu zpět na vozovku vozidlo uvedl do smyku, který nezvládl vyrovnat a proto došlo ke kontaktu s automobilem Škoda Favorit. Na začátku reakce obžalovaného bylo vozidlo Škoda Favorit vzdáleno od místa střetu 65 až 86, 8 m. Mezní rychlost pro bezpečný průjezd levotočivé zatáčky ve směru na Letkov byla stanovena na 108,4 km/h a v opačném směru na 88 km/h., když uvedené zatáčky je možné projet i vyšší rychlostí, avšak taková jízda je z technického hlediska riskantní. Uvedl, že řidič N [REDACTED] neměl šanci srážce zabránit.

Okolnosti zjištěné na místě dopravní nehody byly dále dokumentovány protokolem o ohledání místa nehody, jejím plánkem a fotodokumentací, přičemž z tohoto protokolu mj. vyplývá, že k dopravní nehodě došlo v mírné levotočivé zatáčce silnice II. tř. č. 180 ve směru od obce Starý Plzenec směrem na obec Letkov. Silnice byla mokrá, neznečištěna, nepoškozená. Přehlednost v místě dobrá, viditelnost do dálky nebyla snížena povětrnostními vliv, oslnění sluncem a tvoření stínů vyloučeno. Dále lékařskými zprávami o zranění T [REDACTED] J [REDACTED], která mj. konstatuje, že se jedná o poranění těžké; F [REDACTED] Š [REDACTED]; M [REDACTED] N [REDACTED]; J [REDACTED] K [REDACTED].

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je dosud studentem nyní 3. ročníku Hotelové školy [REDACTED] že v rejstříku trestů nemá dosud žádný záznam, v evidenční kartě řidiče nemá rovněž žádný záznam, aktuální stav bodového hodnocení je 0 bodů. Zároveň ze zprávy třídní učitelky, která je založena ve spise vyplývá, že studuje s nejlepším prospěchem, je dále popisován jako student slušný, přímý, aktivní, pracovitý a společenský, své povinnosti si plní, do školy chodí řádně, zbytečně nezameškává. Má zájem o obor.

Důkazy provedenými v hlavním líčení bylo prokázáno, že dne 19. 6. 2009 řídil osobní automobil ve směru z obce Starý Plzenec na Letkov, během řízení osobního automobilu však nepřizpůsobil rychlost své jízdy svým schopnostem, vlastnostem, předpokládanému dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat a nejel takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou měl rozhled. Zavinil tak dopravní nehodu, při které došlo ke zranění několika lidí, někteří utrpěli zranění vážné, s dlouhodobým léčením. Je zřejmé, že v době řízení měl řidičské oprávnění 1 měsíc, byl tedy řidičem začátečníkem, přičemž dle závěrů znaleckého posudku, v rozporu s tvrzením obžalovaného a svědků K[] a J[], jel v době, kdy se dostal do smyku na samé hranici povolené rychlosti, popř. mírně nad povolenou hranici povolené rychlosti, tedy 80 – 93,4 km/h. Znalec dále uvedl, že pracoval s variantou, že v protisměru jela neztotožněná stříbrná Felicie, jak uvádí obžalovaný a svědci J[] a K[], ale i variantou, že v protisměru nejelo nic. V obou případech je však následek projetí zatáčky při rychlosti 80 – 93,4 km/h stejný a při najetí na krajnici dojde k výše popsanému následku. Soud při pečlivém hodnocení důkazů dospěl k závěru, že i přes tvrzení obžalovaného o protijedoucí ohrožující stříbrné Felicii, uvedené ohrožení nebylo prokázáno, byť ho po řádném poučení potvrdili i svědci, kamarádi obžalovaného J[] a K[], tedy osoby, které mají k osobě obžalovaného blízko, jejich výpovědi se nadto často rozcházejí, při popisu situace, povětrnostních podmínek, rychlosti vozidla, situace na místě nehody, soud proto nevzal jejich výpovědi v tomto směru za průkazné. Soud za prokázané vzal to, že před vozidlem Škoda Favorit řidiče N[] jelo modré vozidlo Fabia Combi, což potvrdil při hlavním líčení i sám obžalovaný, kdežto ani jeden svědek jedoucí ve vozidle obžalovaného protijedoucí vozidlo Fabia Combi modré barvy neviděl. Svědek N[] existenci vozidla stříbrné barvy vyloučil. Z fotodokumentace založené ve spise je přitom zřejmé, že ve směru jeho jízdy před nehodou (sjíždí z mírného kopce) je i přes mírné zatáčky dobrá viditelnost. Jestliže stříbrné vozidlo mohlo vyjet ze zatáčky zhruba 100 m před střetem (na začátku reakce obžalovaného od místa střetu s Favoritem dle znaleckého posudku, byl od tohoto vozidla cca. 65-86,8 m), těsně před Fabií Combi, bylo by proto viditelné i pro řidiče N[], který, na rozdíl od obžalovaného, existenci dalšího projíždějícího vozidla v přípravném řízení popřel, a poté u hlavní líčení připustil, modré vozidlo zaznamenal a ihned popsal a na svých výpovědi setrval beze změny. Uvedl také, že vozidlo Peugeot již ze zatáčky vyjelo smykem a Fabii Combi, která přibrzdila minul a až poté narazil do něj. Sám svědek N[] uvádí, že je profesionálním řidičem, navíc za daných okolností nemá důvod uvádět nepravdivé údaje, neboť bylo zřejmé, že jeho zaviněním nehoda nevznikla, tedy, nehrozila mu žádná sankce, která by ho mohla jakkoli ohrozit v dalším profesním životě i jinak. Z právě uvedeného je proto patrné, že nezkušenost obžalovaného, při maximální povolené rychlosti, byť z hlediska bezpečného projetí zatáčky (108,4 km/h) byla stále ještě výrazně pod maximální možnou hranicí pro bezpečné projetí zatáčky, nebyla již ale „v normě“ pro nezkušeného řidiče, od kterého se předpokládá jízda odpovídající jeho zkušenostem a praxi, tedy v tomto případě rychlost spíše nižší. Sám obžalovaný uváděl, že jsou tam serpentiny a pro něj horší viditelnost dění na vozovce, navíc nebylo sucho. Vina obžalovaného je dále prokazována dalšími důkazními prostředky, a to již zmíněnou výpovědí znalce, lékařskými zprávami ke zranění Š[], J[] a K[] i N[]. Dalšími citovanými listinnými důkazy v průběhu hlavního líčení provedených. Na základě všech provedených důkazů postupem dle zákonného ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, jež orgánům činným v trestním řízení ukládá, aby zjistily skutkový stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jejich rozhodnutí a po zhodnocení těchto důkazů podle § 2 odst. 6 trestního řádu, tj. dle svého vnitřního přesvědčení, založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl soud k závěru, že se

obžalovaný dopustil trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1 trestního zákona, neboť bylo prokázáno, že jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví.

Na základě výše uvedeného se soud neztotožnil se závěrečným návrhem obžaloby, pokud se jedná o právní kvalifikaci trestného činu ublížení na zdraví podle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona, popř. § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku č. 40/2009 Sb., které je ve vztahu k obžalovanému příznivější, neboť na základě provedeného dokazování, nebylo spolehlivě prokázáno, že by porušil důležitou povinnost vyplývající z jeho funkce. Ustanovení § 18 zák. č. 361/2000 Sb., v platném znění, je ustanovením obecným, platícím pro každého řidiče, avšak ne každé porušení této povinnosti odůvodňuje použití přísnější právní kvalifikace. Soud již výše konstatoval, že obžalovaný je řidič začátečník, jel rychlostí povolenou, dokonce i bezpečnou pro pojetí předmětné zatáčky, tato rychlost však nedopovídala jeho schopnostem zareagovat adekvátně na krizovou situaci, proto měl jet rychlostí nižší než maximálně povolenou. Nebylo prokázáno, že by se nevěnoval řízení či jiným způsobem porušoval povinnosti řidiče, které by dosáhly takové intenzity, která by vedla k odůvodnění přísnější právní kvalifikace. Zároveň soud neshledal, jak patrně z právě uvedeného, jako případný návrh obhajoby na zproštění viny dle § 226 trestního řádu.

Uzavírá se tedy, že poté co byla dostatečným způsobem prokázána vina obžalovaného dle § 224 odst. 1 trestního zákona zabýval se druhem a výměrou trestu. Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného pro společnost je spíše nižší než průměrná, a to v rámci jednání typově shodných. S ohledem na provedené dokazování, podmínky na místě činu nebylo spolehlivě prokázáno, že by obžalovaný jel rychlejší než povolenou rychlostí, že by se nevěnoval řízení či jinak významně porušoval povinnosti řidiče. Z provedeného dokazování je naopak zřejmé, že nepřizpůsobil rychlost jízdy již citovaným okolnostem, zejména svým zkušenostem.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech skutečností rozhodných pro účel a výměru trestu ve smyslu § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 trestního zákona. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že soudně trestán dosud nebyl. V evidenční kartě řidiče nemá žádný záznam. Řidičské oprávnění pro osobní automobily vlastní od května roku 2009. V místě bydliště nebyly k jeho osobě zjištěny žádné negativní skutečnosti. Polehčovala mu dosavadní bezúhonnost. Přitěžující okolnosti nebyly shledány. Zároveň se stále jedná o osobu blízkou věku mladistvému, v den nehody slavil ■-té narozeniny. Za takové situace soud považoval za přiměřený postih, odpovídající všem hlediskům trestního zákona, výchovný trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, kterou byl obžalovaný ohrožen (až na dvě léta nebo zákazem činnosti), tedy ve výměře 3 měsíců, byť došlo ke zranění tří osob, z toho jednoho kvalifikovaného jako vážné. Soud s ohledem na výše uvedené, osobu obžalovaného dospěl k závěru, že účelu trestu bude dosaženo právě touto výměrou. Výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 1 roku (v rámci sazby 1-5 let). Během této doby se očekává, že obžalovaný způsobem svého života prokáže, že výkonu trestu nebude třeba a že souzené jednání bylo pouze ojedinělým vybočením. Pokud tedy v průběhu zkušební doby obžalovaný povede řádný život, bude po jejím uplynutí vysloveno, že se osvědčil a bude na něj hleděno, jako by odsouzen nikdy nebyl. V opačném případě bude výkon trestu nařízen. Dále soud s ohledem na to, že trestný čin byl spáchán v souvislosti s řízením uložil zároveň trest zákazu činnosti spočívající v trestu zákazu řízení všech motorových vozidel ve výměře jednoho roku.

Zároveň byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozené pojišťovně VZP ČR a Průmyslové zdravotní pojišťovně, včetně příslušenství. Nárok poškozeného na náhradu škody je dán ustanovením § 55 zák. č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění. Výše škody byla doložena vyúčtováním zdravotní péče k náhradě za léčení, které provedla krajská pobočka VZP ČR pro Plzeňský kraj, územní pracoviště Plzeň a zprávou Průmyslové zdravotní pojišťovny.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu Plzeň - jih.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i jen zčásti ve prospěch či neprospěch obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Plzni dne 9. března 2010

JUDr. Bc. Alena Rundová, Ph.D., LL.M.
samosoudkyně, v.r.

Za správnost: Petra Zelenková